

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 182 (XXVI) — Nr. 929

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 19 decembrie 2014

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	
LEGI ȘI DECRETE		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		
178.	— Lege pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 37/2005 privind recunoașterea și funcționarea grupurilor și organizațiilor de producători, pentru comercializarea produselor agricole și silvice....	236.	— Ordin al președintelui Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare pentru modificarea Normelor privind autorizarea sistemelor de management al calității aplicate la realizarea, funcționarea și dezafectarea instalațiilor nucleare, aprobate prin Ordinul președintelui Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare nr. 65/2003, și pentru modificarea și completarea Normelor privind cerințele specifice pentru sistemele de management al calității aplicate activităților de aprovizionare destinate instalațiilor nucleare, aprobate prin Ordinul președintelui Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare nr. 70/2003.....	
908.	— Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 37/2005 privind recunoașterea și funcționarea grupurilor și organizațiilor de producători, pentru comercializarea produselor agricole și silvice	2		
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE				
Decizia nr. 559 din 16 octombrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza a doua raportat la art. 33 alin. (1), art. 34 alin. (1) și la art. 35 alin. (1) și (2) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, precum și a prevederilor art. XXIII alin. (2) și (4) din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă	2	2.539/1.775 — Ordin al ministrului dezvoltării regionale și administrației publice și al ministrului finanțelor publice privind modificarea anexei la Ordinul viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, al viceprim-ministrului, ministrul finanțelor publice, și al ministrului delegat pentru buget nr. 64/39/2014 privind aprobarea nivelului maxim al cheltuielilor de personal aferent bugetului general centralizat al unităților administrativ-teritoriale, pentru anul 2014, pe județe și municipiul București	11–12	
Decizia nr. 560 din 16 octombrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza a doua raportat la art. 33 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România	3–6			
Decizia nr. 562 din 16 octombrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza a doua raportat la art. 34 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România	7–8			
			ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI	
		152.	— Ordin privind aprobarea tarifelor specifice pentru serviciul de distribuție a energiei electrice și a prețului pentru energia electrică reactivă, pentru Societatea Comercială Enel Distribuție Dobrogea — S.A.	14
		153.	— Ordin privind aprobarea tarifelor specifice pentru serviciul de distribuție a energiei electrice și a prețului pentru energia electrică reactivă, pentru Societatea Comercială Enel Distribuție Muntenia — S.A.	15
			★	
	9–11		Rectificări	16

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE**pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 37/2005 privind recunoașterea și funcționarea grupurilor și organizațiilor de producători, pentru comercializarea produselor agricole și silvice**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Ordonanța Guvernului nr. 37/2005 privind recunoașterea și funcționarea grupurilor și organizațiilor de producători, pentru comercializarea produselor agricole și silvice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 652 din 22 iulie 2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 338/2005, se modifică și se completează după cum urmează:

1. După articolul 13 se introduce un nou articol, articolul 14, cu următorul cuprins:

„Art. 14. — Persoanele juridice prevăzute la art. 12 alin. (2) pot beneficia de sprijinul financiar acordat prin Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR), pentru înființarea grupurilor și organizațiilor de producători, în condițiile enunțate de prevederile art. 27 din Regulamentul (UE) nr. 1.305/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1.698/2005 al Consiliului.”

2. Articolul 13 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 13. — Scopul activității grupurilor și organizațiilor de producători, precum și a grupurilor de producători recunoscute preliminar este comercializarea în comun a produselor agricole și silvice ale membrilor, urmărind realizarea următoarelor obiective:

a) eficientizarea activității membrilor grupurilor și organizațiilor de producători;

b) planificarea și modificarea producției conform cererii pieței, în special conform condițiilor de calitate și cantitate;

c) promovarea concentrării ofertei și plasarea pe piață a produselor obținute de membrii lor;

d) reducerea costurilor de producție și stabilizarea prețurilor la producător, precum și alinierea acestora la piața europeană;

e) promovarea utilizării practicilor de cultivare, a tehnicilor de producție și gestiune a deșeurilor care să nu dăuneze mediului înconjurător, în special pentru protecția calității apelor, a solului și a peisajului natural, precum și menținerea și/sau promovarea biodiversității;

f) valorificarea disponibilității de servicii sau facilitarea de servicii de care nu dispun o parte din membri;

g) accesarea programelor de investiții cu fonduri europene;

h) pot comercializa produse care sunt cuprinse în avizul de recunoaștere preliminar, obținute de către alți fermieri care nu sunt membri ai grupului, dar sunt recunoscuți ca producători de către aceștia; valoarea produselor comercializate de alți fermieri nu trebuie să depășească valoarea producției comercializate de către membrii grupului.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

București, 16 decembrie 2014.
Nr. 178.

PREȘEDINTELE SENATULUI
CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-TĂRICEANU

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET**privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 37/2005 privind recunoașterea și funcționarea grupurilor și organizațiilor de producători, pentru comercializarea produselor agricole și silvice**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 37/2005 privind recunoașterea și funcționarea grupurilor și organizațiilor de

producători, pentru comercializarea produselor agricole și silvice, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 16 decembrie 2014.
Nr. 908.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
DECIZIA Nr. 559
din 16 octombrie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza a doua raportat la art. 33 alin. (1), art. 34 alin. (1) și la art. 35 alin. (1) și (2) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, precum și a prevederilor art. XXIII alin. (2) și (4) din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 13 martie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 515/54/2012*, **Curtea de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4, art. 33, art. 34 și ale art. 35 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, precum și a prevederilor art. XXIII alin. (2) și (4) din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Sonia Bogdan și Vasile Nițu într-un recurs având ca obiect obligarea părții Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor la emiterea actului administrativ constând în decizia privind titlul de despăgubire pentru un imobil imposibil de restituit în natură, în privința căruia entitatea deținătoare (municipiul Craiova) a emis decizie prin care a propus acordarea de despăgubiri prin echivalent.

6. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorii acesteia susțin că dispozițiile art. 4 teza a doua, raportat la cele ale art. 33—35 din Legea nr. 165/2013, contravin normelor constituționale ale art. 4 alin. (2), art. 15 alin. (2), art. 16, art. 21 alin. (1)—(3) și ale art. 53 alin. (2), precum și prevederilor art. 6, art. 13 și ale art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ale art. 1 din Protocolul nr. 12 la Convenție.

7. În esență se arată că principiul neretroactivității este flagrant încălcat prin aceea că noua lege în materia finalizării procesului de despăgubire — Legea nr. 165/2013 — impune, prin dispozițiile legale criticate, respectarea unor termene administrative noi, diferite față de cele în vigoare la momentul formulării și înregistrării cererilor de retrocedare sub imperiul Legii nr. 10/2001, fără a ține cont de drepturile anterior câștigate. Dispozițiile art. 33 din Legea nr. 165/2013 prevăd anumite termene, între 12 și 36 de luni, în care entitățile investite de lege au obligația de a soluționa cererile formulate potrivit Legii nr. 10/2001. Aceste termene, care variază în funcție de gradul de încărcare a autorităților publice competente să le soluționeze și de numărul de cereri rămase nerezolvate, încep să curgă de la 1 ianuarie 2014. Totodată, legea nouă nu a abrogat niciuna din dispozițiile Legii nr. 10/2001, astfel că art. 25 din aceasta, care prevede un termen de 60 de zile în care unitatea deținătoare are obligația de a pronunța o decizie asupra cererii de restituire în natură, rămâne aplicabil în continuare. Or, în condițiile în care Legea nr. 165/2013 nu face distincție între etapa în care se află cererile sau cauzele de retrocedare la momentul intrării sale în vigoare, rezultă că aplicarea noilor termene specifice procedurii administrative, inclusiv cererilor de

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 4, art. 33, art. 34 și ale art. 35 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, precum și a prevederilor art. XXIII alin. (2) și (4) din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Sonia Bogdan și Vasile Nițu în Dosarul nr. 515/54/2012* al Curții de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal și care constituie obiectul Dosarului nr. 221D/2014 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că partea Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor a transmis la dosarul Curții un punct de vedere prin care solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Referitor la dispozițiile criticate din Legea nr. 165/2013 arată că nu se poate reține pretinsa încălcare a principiului neretroactivității, deoarece în speță este vorba de o situație juridică în curs de constituire, aplicarea imediată a legii noi fiind firească și conformă cu principiile de drept. Totodată, textele de lege criticate, precum și Legea nr. 165/2013, în ansamblul său, oferă garanțiile necesare respectării dreptului de proprietate. În ce privește prevederile art. XXIII alin. (2) și (4) din Legea nr. 2/2013 susține că acestea conțin norme de procedură, cu caracter tranzitoriu, și reprezintă opțiunea legiuitorului în sensul aplicării optime a noilor dispoziții cuprinse în Codul de procedură civilă. De altfel, Curtea Constituțională a pronunțat deja deciziile nr. 370 din 26 iunie 2014 și nr. 403 din 3 iulie 2014, prin care a statuat asupra caracterului constituțional al respectivelor norme, raportat la critici de neconstituționalitate asemănătoare celor formulate în prezenta cauză.

chemare în judecată aflate în curs de soluționare pe rolul instanțelor judecătorești, introduse înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 165/2013, contravine principiului neretroactivității legii.

8. Dispozițiile art. 4 și ale art. 33—35 din Legea nr. 165/2013 aduc atingere, în opinia autorilor excepției, și principiului egalității în drepturi, deoarece nu oferă drepturi egale pentru toate persoanele care au formulat cereri potrivit Legii nr. 10/2001, creând inegalități majore între persoanele care au depus cereri la entitățile investite de lege aflate în diverse localități sau părți din teritoriul țării. Astfel, beneficiarii termenelor mai scurte au un regim preferențial față de cei ce sunt obligați să aștepte termene mai lungi, cauza discriminării create fiind dată de gradul diferit de încărcare și numărul cererilor rămase nesoluționate de entitatea investită de lege la intrarea în vigoare a actului normativ criticat.

9. De asemenea se susține încălcarea, prin dispozițiile art. 33—35 din Legea nr. 165/2013, a dreptului de acces liber la justiție, exercitarea acestuia fiind permisă doar după scurgerea unui termen de 6 luni calculat din momentul expirării celorlalte termene de 12, 24 și 36 de luni stabilite pentru soluționarea cererilor/notificărilor de restituire, fără a exista vreo justificare sau o necesitate în sensul prevederilor art. 53 din Constituție. Prin aceleași norme este afectat, de altfel, și dreptul părților la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, având în vedere și faptul că termenele mai sus menționate încep să curgă de la data de 1 ianuarie 2014. Aplicarea acestor termene exagerat de lungi, care echivalează cu prelungirea perioadei de soluționare a cererilor, în condițiile în care cererile se soluționează în ordinea înregistrării lor, reduce principiul celerității și al termenului rezonabil doar la latura sa teoretică, în special în cazurile particulare în care dosarele sunt complete.

10. În ce privește excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. XXIII alin. (2) și (4) din Legea nr. 2/2013, autorii acesteia susțin că textele legale menționate contravin prevederilor art. 21 și ale art. 129 din Constituție, precum și ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Se arată, în acest sens, că schimbarea competenței în materia judecării recursurilor, în sensul trimiterii, pe cale administrativă, a cauzelor aflate pe rolul unor instanțe de judecată superioare la instanțe inferioare în grad, este de natură să afecteze dreptul la un proces echitabil și dreptul la o instanță independentă și imparțială, deoarece creează posibilitatea ca aceeași instanță competentă cu soluționarea fondului să fie investită și cu soluționarea recursului. Este posibil ca, astfel, aceeași instanță să se pronunțe de două ori în aceeași cauză, ceea ce este contrar principiilor de drept ce stau la baza reglementării căilor de atac.

11. **Curtea de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal** apreciază că dispozițiile art. 4 la art. 32—34 din Legea nr. 165/2013 sunt contrare prevederilor art. 15 alin. (2) din Constituție, referitoare la principiul neretroactivității legii. În privința celorlalte critici de neconstituționalitate consideră că acestea sunt neîntemeiate.

12. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

13. **Avocatul Poporului** consideră că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 raportat la art. 33 din Legea nr. 165/2013 este inadmisibilă, deoarece prin Decizia nr. 88 din 27 februarie 2014 Curtea Constituțională a admis această excepție. Pentru considerente de ordin similar celor reținute de Curtea Constituțională prin această decizie, Avocatul Poporului apreciază că și dispozițiile art. 4 raportat la art. 34 din Legea nr. 165/2013 încalcă atât principiul neretroactivității legii, cât și principiul egalității în drepturi. Totodată, susține că reglementarea unor noi termene de soluționare a dosarelor a

condus la respingerea de către instanțele judecătorești, ca prematur introduse, a cererilor de chemare în judecată, ceea ce apare ca o ingerință a legiuitorului în procesul de realizare a justiției și contravine și principiului soluționării cauzei într-un termen optim și rezonabil.

14. În privința celorlalte critici de neconstituționalitate, referitoare atât la textele vizate din Legea nr. 165/2013, cât și la cele din Legea nr. 2/2013, Avocatul Poporului apreciază că nu sunt întemeiate.

15. **Președinții celor două Camere al Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, notele depuse la dosar și dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

16. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

17. Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din încheierea de sesizare, îl constituie prevederile art. 4, art. 33, art. 34 și ale art. 35 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 278 din 17 mai 2013, cu modificările și completările ulterioare, precum și prevederile art. XXIII alin. (2) și (4) din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 89 din 12 februarie 2013. Raportat la motivarea autorilor și circumstanțele speței, Curtea constată că, în realitate, obiectul excepției îl constituie, pe de o parte, prevederile art. 4 teza a doua raportat la art. 33 alin. (1), art. 34 alin. (1) și la art. 35 alin. (1) și (2) din Legea nr. 165/2013, care au următorul conținut:

— Art. 4 teza a doua: „*Dispozițiile prezentei legi se aplică (...) cauzelor în materia restituirii imobilelor preluate abuziv, aflate pe rolul instanțelor (...) la data intrării în vigoare a prezentei legi.*”;

— Art. 33: „(1) *Entitățile investite de lege au obligația de a soluționa cererile formulate potrivit Legii nr. 10/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, înregistrate și nesoluționate până la data intrării în vigoare a prezentei legi și de a emite decizie de admitere sau de respingere a acestora, după cum urmează:*

a) *în termen de 12 luni, entitățile investite de lege care mai au de soluționat un număr de până la 2.500 de cereri;*

b) *în termen de 24 de luni, entitățile investite de lege care mai au de soluționat un număr cuprins între 2.500 și 5.000 de cereri;*

c) *în termen de 36 de luni, entitățile investite de lege care mai au de soluționat un număr de peste 5.000 de cereri.*”;

— Art. 34: „(1) *Dosarele înregistrate la Secretariatul Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor vor fi soluționate în termen de 60 de luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, cu excepția dosarelor de fond funciar, care vor fi soluționate în termen de 36 de luni.*”;

— Art. 35: „(1) *Deciziile emise cu respectarea prevederilor art. 33 și 34 pot fi atacate de persoana care se consideră îndreptățită la secția civilă a tribunalului în a cărui circumscripție se află sediul entității, în termen de 30 de zile de la data comunicării.*

(2) În cazul în care entitatea investită de lege nu emite decizia în termenele prevăzute la art. 33 și 34, persoana care se consideră îndreptățită se poate adresa instanței judecătorești prevăzute la alin. (1) în termen de 6 luni de la expirarea termenelor prevăzute de lege pentru soluționarea cererilor.”

18. Pe de altă parte, obiect al excepției îl constituie și prevederile art. XXIII alin. (2) și (4) din Legea nr. 2/2013, care au următorul conținut:

„(2) *Recursurile aflate pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal la data intrării în vigoare a prezentei legi și care, potrivit prezentei legi, sunt de competența curților de apel se trimit la curțile de apel.*”

„(4) În cazurile prevăzute la alin. (1)—(3), dosarele se trimit, pe cale administrativă, la instanțele devenite competente să le judece.”

19. Curtea observă că în motivarea excepției se regăsesc argumente formulate „în calitate de cesionar al drepturilor afirmate în temeiul Legii nr. 10/2001” și care vizează „excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (3), art. 4 și art. 24 alin. (2), (3) și (4) din Legea nr. 165/2013, raportat la prevederile art. 44 alin. (1), (2), (4) și (8) și ale art. 15, art. 16 și art. 20 din Constituție. Această „excepție” nu a fost, însă, cuprinsă în dispozitivul încheierii de sesizare a Curții Constituționale și, de asemenea, autorii acesteia nu au calitatea de „cesionari” în cauza dedusă judecătii. Ca atare, Curtea nu se va pronunța asupra dispozițiilor din Legea nr. 165/2013 mai sus enunțate.

20. În motivarea excepției de neconstituționalitate sunt invocate prevederile constituționale ale art. 4 alin. (2), referitoare la criteriile de discriminare, ale art. 15 alin. (2) privind principiul neretroactivității legii, ale art. 16 — *Egalitatea în drepturi*, art. 21 alin. (1)—(3) cu referire la dreptul de acces la instanță și dreptul părților la un proces echitabil și soluționarea cauzei într-un termen rezonabil și ale art. 53 alin. (2) care reglementează condițiile în care este permisă restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. De asemenea se susține încălcarea prevederilor art. 6 — *Dreptul la un proces echitabil*, art. 13 — *Dreptul la un recurs efectiv* și ale art. 14 — *Interzicerea discriminării* din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și ale art. 1 — *Interzicerea generală a discriminării* din Protocolul nr. 12 la Convenție.

21. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, pentru soluționarea acesteia, se impune a fi analizată mai întâi incidența dispozițiilor de lege criticate asupra soluționării litigiilor în care aceasta a fost invocată, ca una dintre condițiile de admisibilitate ale excepției de neconstituționalitate prevăzute de art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992. Prin urmare, Curtea observă că, în speța dedusă judecătii, entitatea deținătoare a imobilului preluat în mod abuziv, obiect al notificării întemeiate pe Legea nr. 10/2001, a emis, în anul 2006, respectiv în anul 2010, decizia privind propunerea de acordare de măsuri reparatorii prin echivalent. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată în cadrul recursului promovat de autorii acesteia împotriva sentinței de respingere a acțiunii judiciare prin care persoanele îndreptățite au solicitat obligarea autorității publice menționate la emiterea actului administrativ constând în decizia privind titlul de despăgubire pentru imobilul în cauză.

22. În acest context, Curtea reține că dispozițiile art. 33 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 — criticate — prin care legiuitorul a instituit noi termene înăuntrul cărora entitățile investite de lege au obligația de a soluționa cererile formulate potrivit Legii nr. 10/2001, înregistrate și nesoluționate până la data intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013, și de a emite decizie de admitere sau de respingere a acestora nu sunt incidente în cauză, deoarece această primă etapă administrativă, specifică procedurii de soluționare a dosarelor de despăgubire, a fost epuizată, fiind finalizată cu o dispoziție a autorității publice administrative. Lipsa legăturii textului legal criticat cu soluționarea cauzei constituie o cauză de inadmisibilitate a

excepției de neconstituționalitate, în conformitate cu prevederile art. 29 alin. (1) teza finală din Legea nr. 47/1992. Dată fiind soluția de respingere, ca inadmisibilă, a acestei excepții, ce se impune în atare împrejurare, în cauză nici nu se poate pune problema aplicării Deciziei nr. 88 din 27 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 281 din 16 aprilie 2014, prin care Curtea Constituțională a constatat că dispozițiile art. 4 teza a doua din Legea nr. 165/2013 sunt constituționale în măsura în care termenele prevăzute la art. 33 din aceeași lege nu se aplică și cauzelor în materia restituirii imobilelor preluate abuziv, aflate pe rolul instanțelor la data intrării în vigoare a legii.

23. De asemenea, Curtea observă că nici dispozițiile art. 35 alin. (1) și (2) din Legea nr. 165/2013 nu sunt incidente în soluționarea litigiului de față. Aceasta deoarece textul de lege criticat reglementează căile de atac ce pot fi formulate împotriva deciziilor emise de autoritățile competente — fie entitatea deținătoare, fie Comisia Națională pentru Compensarea Imobiliară (fostă Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor), cu respectarea prevederilor art. 33 și ale art. 34, sau a refuzului acestor entități de soluționare. Or, în cauză a fost contestată prima dispoziție (din 2006) a primarului municipiului Craiova, însă anterior adoptării Legii nr. 165/2013, deci în temeiul altui act normativ, iar o decizie a Comisiei Naționale pentru Compensarea Imobilelor nu a fost încă emisă în acest dosar de despăgubire, interesul promovării acțiunii judecătorești de către autorii excepției constând tocmai în emiterea respectivei decizii. Curtea constată, raportat la momentul procesual al cauzei de față, că este prematur a fi apreciată incidența acestor norme sub aspectul promovării acțiunii judiciare în condițiile art. 35, împotriva deciziei pe care o va emite sau va refuza să o emită Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor. Așa fiind, și excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua prin raportare la art. 35 alin. (1) și (2) din Legea nr. 165/2013 urmează să fie respinsă ca inadmisibilă.

24. Referitor la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua prin raportare la art. 34 alin. (1) din Legea nr. 165/2013, Curtea reține că, prin Decizia nr. 269 din 7 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 9 iulie 2014, a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că prevederile art. 4 teza a doua din Legea nr. 165/2013 sunt constituționale în măsura în care termenele prevăzute la art. 34 alin. (1) din aceeași lege nu se aplică și cauzelor în materia restituirii imobilelor preluate abuziv, aflate pe rolul instanțelor la data intrării în vigoare a legii.

25. Prin urmare, în temeiul art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, republicată, potrivit căreia „Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale”, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua prin raportare la art. 34 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 urmează a fi respinsă ca devenită inadmisibilă, având în vedere faptul că acest caz de inadmisibilitate a excepției de neconstituționalitate a intervenit după momentul sesizării Curții Constituționale.

26. Potrivit dispozițiilor art. 147 alin. (1) și (4) din Constituție, în procesul de aplicare și interpretare a legislației incidente în speța dedusă soluționării, atât instanța de judecată, cât și alte autorități/entități implicate în aplicarea legii urmează să respecte deciziile Curții Constituționale atât sub aspectul dispozitivului, cât și sub cel al considerentelor pe care acestea se sprijină. Altfel spus, dispozițiile legale criticate vor fi interpretate și aplicate direct în conformitate cu cele reținute de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 269 din 7 mai 2014, având în vedere că prin această decizie a fost stabilită în mod definitiv și general obligatoriu modalitatea de interpretare constituțională a textului ce constituie obiectul excepției. Așadar, chiar dacă, în temeiul art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua prin raportare la art. 34 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 urmează să

fie respinsă ca devenită inadmisibilă, Curtea reține că, potrivit jurisprudenței sale (de exemplu, Decizia nr. 301 din 5 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 558 din 28 iulie 2014, paragraful 20), deciziile anterioare de constatare a neconstituționalității reprezintă temei al revizuirii conform art. 322 pct. 10 din Codul de procedură civilă din 1865 sau art. 509 alin. (1) pct. 11 din noul Cod de procedură civilă, după caz.

27. În ce privește prevederile art. XXIII alin. (2) și (4) din Legea nr. 2/2013, Curtea observă că acestea au mai fost supuse controlului de constituționalitate din perspectiva unor critici de neconstituționalitate asemănătoare, relevante în acest sens fiind Decizia nr. 370 din 26 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 601 din 12 august 2014, și Decizia nr. 403 din 3 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 598 din 11 august 2014.

28. Reiterând jurisprudența sa anterioară, referitoare la prevederile art. II alin. (3) din Legea nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 609 din 14 iulie 2005, în prezent abrogate — dispoziții care vizau același tip de măsuri ca și cele reglementate prin textele de lege criticate în prezenta cauză, și anume transmiterea, pe cale administrativă, a cauzelor aflate în recurs pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție la curțile de apel spre competență soluționare — Curtea a constatat că reglementarea criticată a fost adoptată de legiuitor în cadrul competenței sale, astfel cum este determinată prin dispozițiile art. 126 alin. (2) și ale art. 129 din Constituție, potrivit cărora „*Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege*”, iar „*Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii*”. Curtea a mai arătat că, deși prin efectul aplicării imediate a noii reglementări referitoare la competența materială, aceeași instanță urmează să soluționeze o cale de atac împotriva propriei sale hotărâri, aceasta nu constituie un fine de

neconstituționalitate, întrucât judecata va fi realizată în complete cu componere diferită.

29. Curtea a mai constatat, în jurisprudența sa în materie, că reglementarea are caracter tranzitoriu, că părțile beneficiază de toate drepturile și garanțiile procesuale menite să le asigure dreptul la apărare, dreptul la un proces echitabil și la soluționarea acestuia într-un termen rezonabil, iar această soluție legislativă nu instituie nicio discriminare și, ca atare, nu contravine nici principiului egalității de tratament între subiectele de drept. Totodată, dispozițiile legale examinate nu aduc atingere principiului imparțialității instanțelor judecătorești, în contextul dreptului la un proces echitabil prevăzut de art. 21 din Legea fundamentală și de art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Sub acest aspect, Curtea a subliniat că judecarea recursului de către aceeași instanță care a soluționat apelul, dar în complete diferite, nu constituie în sine o prezumție a lipsei de imparțialitate a judecătorilor care se pronunță asupra recursului, remarcând, în același timp, că cele două căi de atac — apelul și recursul — sunt guvernate de reguli procedurale distincte, menite să asigure realizarea dreptului la un proces echitabil (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 137 din 21 februarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 229 din 14 martie 2006, Decizia nr. 760 din 31 octombrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 980 din 7 decembrie 2006, Decizia nr. 447 din 15 mai 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 367 din 30 mai 2007, Decizia nr. 920 din 18 octombrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 821 din 3 decembrie 2007, sau Decizia nr. 709 din 25 mai 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 442 din 30 iunie 2010).

30. În lipsa unor elemente de noutate, de natură să modifice jurisprudența anterior menționată, Curtea constată, pentru identitate de rațiune, că cele reținute prin Decizia nr. 370 din 26 iunie 2014, la care s-a făcut mai sus referire, își păstrează valabilitatea și în această cauză.

31. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua raportat la art. 33 alin. (1) și la art. 35 alin. (1) și (2) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de Sonia Bogdan și Vasile Nițu în Dosarul nr. 515/54/2012* al Curții de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal.

2. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua raportat la art. 34 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de aceiași autori în același dosar al aceleiași instanțe judecătorești.

3. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Sonia Bogdan și Vasile Nițu în Dosarul nr. 515/54/2012* al Curții de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal și constată că prevederile art. XXIII alin. (2) și (4) din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 16 octombrie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 560

din 16 octombrie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza a doua raportat la art. 33 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România

Augustin Zegrean	— președinte
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza a doua din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de Sebastian Nicolae Ionescu în Dosarul nr. 21.829/63/2007 al Curții de Apel Craiova — Secția I civilă și care constituie obiectul Dosarului nr. 222D/2014 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, având în vedere jurisprudența în această materie a Curții Constituționale. Astfel, se arată, în esență, că dispozițiile de lege criticate nu contravin principiului neretroactivității, deoarece în speță este vorba de o situație juridică în curs de constituire, aplicarea imediată a legii noi fiind firească și conformă cu principiile de drept. Totodată, textele de lege criticate, precum și Legea nr. 165/2013, în ansamblul său, oferă, atât în cadrul procedurilor administrative, cât și a celor judiciare, garanțiile necesare respectării atât a dreptului de proprietate, cât și a dreptului de acces liber la instanță și la un proces echitabil.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 7 martie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 21.829/63/2007, **Curtea de Apel Craiova — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza a doua din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România**, excepție ridicată de Sebastian Nicolae Ionescu într-o cauză având ca obiect soluționarea recursului promovat împotriva sentinței judecătorești prin care a fost respinsă acțiunea referitoare la obligarea primarului municipiului Craiova la restituirea în natură a unui imobil preluat în mod

abuziv, în privința căruia aceasta a emis în anul 2006 o dispoziție prin care constata imposibilitatea restituirii în natură și propunea acordarea de despăgubiri prin echivalent, în condițiile Legii nr. 247/2005.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorul acesteia susține că dispozițiile art. 4 teza a doua din Legea nr. 165/2013 contravin normelor constituționale ale art. 1, art. 15 alin. (2), art. 21 și ale art. 44, astfel cum acestea trebuie interpretate și analizate în concordanță cu prevederile Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și cu jurisprudența în materie a Curții Europene a Drepturilor Omului.

6. În esență se arată că aplicarea art. 4 din Legea nr. 165/2013, inclusiv cauzelor în materia restituirii imobilelor preluate în mod abuziv aflate pe rolul instanțelor judecătorești la data intrării în vigoare a acestei legi, are ca efect „obligarea proprietarilor la parcurgerea unei noi proceduri administrative și anularea tuturor demersurilor judiciare” desfășurate sub imperiul legilor anterioare, ceea ce afectează siguranța circuitului civil și principiile fundamentale ale statului de drept, echivalând, totodată, cu nesocotirea principiului neretroactivității legii, a dreptului la un proces echitabil și a dreptului de proprietate.

7. La reglementarea legii examinate, legiuitorul nu a avut în considerare și regimul juridic aplicabil cauzelor *pendinte* în materia imobilelor naționalizate, creându-se *ab initio* premisele lipsei de coerență în practica judecătorească, concretizată în soluții fie de excludere a unor cauze de la aplicarea legii, fie de includere artificială și nejustificată a altora. Se mai arată că natura termenelor prevăzute de legea criticată, precum și soluția legiuitorului de a transfera competența soluționării cauzelor *pendinte* în materia restituirii imobilelor din sfera controlului judiciar în cea a procedurilor administrative ignoră cele reținute de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Hotărârea-pilot din 12 octombrie 2010, pronunțată în Cauza *Maria Atanasiu și alții împotriva României*, referitoare la identificarea unui remediu mai rapid problemelor de la nivel național în această materie.

8. **Curtea de Apel Craiova — Secția I civilă** apreciază că dispozițiile art. 4 teza a doua din Legea nr. 165/2014 sunt constituționale.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Avocatul Poporului** consideră că excepția de neconstituționalitate este, în temeiul art. 29 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, inadmisibilă, deoarece textul legal criticat a fost declarat neconstituțional prin Decizia nr. 88 din 27 februarie 2014.

11. **Președinții celor două Camere al Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului și dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din încheierea de sesizare, îl constituie art. 4 teza a doua din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 278 din 17 mai 2013, cu modificările și completările ulterioare. Analizând, însă, motivarea autorilor excepției, raportat la circumstanțele litigiului, Curtea constată că obiectul excepției îl constituie, în realitate, prevederile art. 4 teza a doua raportat la art. 33 alin. (1) din Legea nr. 165/2013, care au următorul conținut:

— Art. 4 teza a doua: „*Dispozițiile prezentei legi se aplică (...) cauzelor în materia restituirii imobilelor preluate abuziv, aflate pe rolul instanțelor (...) la data intrării în vigoare a prezentei legi.*”;

— Art. 33 alin. (1): „*(1) Entitățile investite de lege au obligația de a soluționa cererile formulate potrivit Legii nr. 10/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, înregistrate și nesoluționate până la data intrării în vigoare a prezentei legi și de a emite decizie de admitere sau de respingere a acestora, după cum urmează:*

a) în termen de 12 luni, entitățile investite de lege care mai au de soluționat un număr de până la 2.500 de cereri;

b) în termen de 24 de luni, entitățile investite de lege care mai au de soluționat un număr cuprins între 2.500 și 5.000 de cereri;

c) în termen de 36 de luni, entitățile investite de lege care mai au de soluționat un număr de peste 5.000 de cereri.”

14. În motivarea excepției de neconstituționalitate sunt invocate prevederile constituționale ale art. 1 alin. (4) care consacră principiul separației puterilor și echilibrului puterilor — legislativă, executivă și judecătorească — în cadrul democrației constituționale, ale art. 15 alin. (2) privind principiul neretroactivității legii, ale art. 21 alin. (1)—(3) cu referire la dreptul de acces la instanță și dreptul părților la un proces

echitabil și soluționarea cauzei într-un termen rezonabil și ale art. 44 — *Proprietatea privată*. De asemenea sunt invocate dispozițiile cuprinse la art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la dreptul la un proces echitabil și la art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție, cu privire la protecția proprietății.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, pentru soluționarea acesteia, se impune a fi analizată mai întâi incidența dispozițiilor de lege criticate asupra soluționării litigiilor în care aceasta a fost invocată, ca una dintre condițiile de admisibilitate ale excepției de neconstituționalitate prevăzute de art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992.

16. Așadar, Curtea observă că în litigiu a fost depășită prima etapă administrativă, finalizată printr-o dispoziție, emisă în anul 2006, de către autoritatea publică administrativă, prin care se constata imposibilitatea restituirii în natură a imobilului preluat în mod abuziv și se propunea, în consecință, acordarea de despăgubiri prin echivalent, în condițiile Legii nr. 247/2005. Această dispoziție a fost atacată în justiție de către persoana îndreptățită, care a considerat că imobilul în cauză poate fi restituit în natură. Acțiunea judecătorească a fost respinsă la prima instanță, iar judecarea recursului ulterior promovat este suspendată pe perioada soluționării prezentei excepții de neconstituționalitate.

17. Litigiul aflându-se în această fază procesuală, Curtea constată lipsa legăturii dintre dispozițiile de lege criticate — art. 33 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 — și soluționarea cauzei. Astfel, indiferent dacă recursul pendinte va fi admis sau respins, reclamantul, în calitate de persoană îndreptățită în temeiul Legii nr. 10/2001, nu va fi obligat să repete procedura administrativă desfășurată în fața entității investite de lege și, deci, nu va fi în situația de a se supune noilor termene reglementate de art. 33 alin. (1) din Legea nr. 165/2013.

18. Curtea conchide că dispozițiile art. 33 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 nu au incidență în cauză, astfel că, în temeiul art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, excepția urmează să fie respinsă ca inadmisibilă. Dată fiind soluția de respingere, ca inadmisibilă, a acestei excepții, ce se impune în atare împrejurare, în cauză nici nu se poate pune problema aplicării Deciziei nr. 88 din 27 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 281 din 16 aprilie 2014, prin care Curtea Constituțională a constatat că dispozițiile art. 4 teza a doua din Legea nr. 165/2013 sunt constituționale în măsura în care termenele prevăzute la art. 33 din aceeași lege nu se aplică și cauzelor în materia restituirii imobilelor preluate abuziv, aflate pe rolul instanțelor la data intrării în vigoare a legii.

19. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua raportat la art. 33 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de Sebastian Nicolae Ionescu în Dosarul nr. 21.829/63/2007 al Curții de Apel Craiova — Secția I civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Craiova — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 16 octombrie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Claudia-Margareta Krupenschi

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 562

din 16 octombrie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza a doua raportat la art. 34 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România

Augustin Zegrean	— președinte
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza a doua din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de George Grossu în Dosarul nr. 10.381/3/2010* al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care constituie obiectul Dosarului nr. 283D/2014 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal răspunde, personal, autorul excepției, asistat de avocat Daciana Popa, cu împuternicire depusă la dosar, lipsind celelalte părți. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent învederează Curții faptul că părțile lipsă, respectiv Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor și Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, au transmis la dosarul cauzei puncte de vedere prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

4. Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul Curții Constituționale nr. 505D/2014, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 și ale art. 34 din Legea nr. 165/2013, excepție ridicată de Victor Adrian Dragu în Dosarul nr. 9.264/2/2012* al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

5. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

6. Magistratul-asistent învederează Curții faptul că aceleași entități menționate mai sus au depus, în calitate de părți, și în acest dosar puncte de vedere având conținut identic, prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

7. Președintele Curții, având în vedere identitatea parțială dintre obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele sus-menționate, din oficiu, pune în discuție problema conexării lor. Partea prezentă și reprezentantul Ministerului Public sunt de acord cu propunerea de conexare a dosarelor menționate. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 505D/2014 la Dosarul nr. 283D/2014, care a fost primul înregistrat.

8. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul autorului excepției de neconstituționalitate ce constituie obiectul Dosarului nr. 283D/2014. Acesta, prin reprezentantul său convențional, susține că prevederile art. 4 teza a doua, raportat la art. 34 din Legea nr. 165/2013, aplicându-se

deopotrivă atât cererilor de restituire înaintate organelor competente, cât și cauzelor în materia restituirii aflate pe rolul instanțelor judecătorești, fără a distinge între etapele în care fiecare dintre acestea se află, respectiv proceduri administrative sau judiciare, contravin dispozițiilor art. 1 alin. (4), art. 21 și art. 44 din Constituție. În concluzie, solicită admiterea excepției de neconstituționalitate.

9. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, având în vedere jurisprudența în această materie a Curții Constituționale. În plus, menționează că nu se poate susține încălcarea art. 44 din Constituție, de vreme ce cadrul legislativ aplicabil domeniului restituirilor asigură garanțiile necesare realizării dreptului de proprietate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

10. Prin Încheierea din 3 martie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 10.381/3/2010*, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza a doua din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România**, excepție ridicată de George Grossu într-o cauză având ca obiect soluționarea recursului promovat de Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor împotriva sentinței judecătorești prin care a fost admisă acțiunea reclamantului, instanța de judecată obligând părâta să desemneze un evaluator căruia să îi transmită dosarul de despăgubire în cauză, aferent dispoziției emise de primarul municipiului București, în vederea întocmirii raportului de evaluare și să emită decizia reprezentând titlul de despăgubire în termen de 30 de zile de la data întocmirii raportului de evaluare.

11. Prin Încheierea din 31 martie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 9.264/2/2012*, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 și art. 34 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România**, excepție ridicată de Victor Adrian Dragu într-o cauză având ca obiect soluționarea recursului formulat de Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor împotriva sentinței prin care aceasta din urmă a fost obligată să desemneze un evaluator în vederea întocmirii raportului de evaluare și să emită, în consecință, decizia care să conțină titlul de despăgubire.

12. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că dispozițiile art. 4 teza a doua din Legea nr. 165/2013 contravin normelor constituționale ale art. 1 alin. (4), art. 15 alin. (2), art. 21, art. 44 și ale art. 53, astfel cum acestea trebuie interpretate și analizate în concordanță cu

prevederile Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și cu jurisprudența în materie a Curții Europene a Drepturilor Omului.

13. În esență se arată că aplicarea art. 4 din Legea nr. 165/2013, inclusiv cauzelor în materia restituirii imobilelor preluate în mod abuziv aflate pe rolul instanțelor judecătorești la data intrării în vigoare a acestei legi, are ca efect „obligarea proprietarilor la parcurgerea unei noi proceduri administrative și anularea tuturor demersurilor judiciare” desfășurate sub imperiul legilor anterioare, ceea ce afectează siguranța circuitului civil și principiile fundamentale ale statului de drept și echivalează cu nesocotirea principiului neretroactivității legii, a dreptului la un proces echitabil și a dreptului de proprietate. La reglementarea legii examinate, legiuitorul nu a avut în considerare și regimul juridic aplicabil cauzelor pendinte în materia imobilelor naționalizate, creându-se *ab initio* premisele lipsei de coerență în practica judecătorească, concretizată în soluții fie de excludere a unor cauze de la aplicarea legii, fie de includere artificială și nejustificată a altora. Se mai arată că natura termenelor prevăzute de legea criticată, precum și soluția legiuitorului de a transfera competența soluționării cauzelor pendinte în materia restituirii imobilelor din sfera controlului judiciar în cea a procedurilor administrative ignoră cele reținute de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Hotărârea-pilot din 12 octombrie 2010, pronunțată în Cauza *Maria Atanasiu și alții împotriva României*, referitoare la identificarea unui remediu mai rapid problemelor de la nivel național în această materie.

14. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal** apreciază că dispozițiile de lege criticate nu sunt contrare normelor constituționale invocate.

15. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

16. **Avocatul Poporului** consideră că excepția de neconstituționalitate este, în temeiul art. 29 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, inadmisibilă, deoarece textul legal criticat a fost declarat neconstituțional prin Decizia nr. 88 din 27 februarie 2014.

17. **Președintele celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului și dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

18. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

19. Obiectul excepției de neconstituționalitate astfel cum rezultă din încheierile de sesizare, îl constituie, pe de o parte, prevederile art. 4 din Legea nr. 165/2013 și, pe de altă parte, dispozițiile art. 4 și ale art. 34 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 278 din 17 mai 2013, modificată și completată prin Legea nr. 368/2013 pentru modificarea și completarea Legii nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 819 din 21 decembrie 2013, cu modificările și

completările ulterioare. Analizând motivarea autorilor excepției, dar și circumstanțele litigiilor, Curtea constată că obiectul excepției îl constituie, în realitate, prevederile art. 4 teza a doua raportat la art. 34 alin. (1) din Legea nr. 165/2013, care au următorul conținut:

— Art. 4 teza a doua: „*Dispozițiile prezentei legi se aplică (...) cauzelor în materia restituirii imobilelor preluate abuziv, aflate pe rolul instanțelor (...) la data intrării în vigoare a prezentei legi.*”;

— Art. 34 alin. (1): „*(1) Dosarele înregistrate la Secretariatul Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor vor fi soluționate în termen de 60 de luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, cu excepția dosarelor de fond funciar, care vor fi soluționate în termen de 36 de luni.*”

20. În motivarea excepției de neconstituționalitate sunt invocate prevederile constituționale ale art. 1 alin. (4) care consacră principiul separației puterilor și echilibrului puterilor — legislativă, executivă și judecătorească — în cadrul democrației constituționale, ale art. 15 alin. (2) privind principiul neretroactivității legii, ale art. 21 alin. (1)—(3) cu referire la dreptul de acces la instanță și dreptul părților la un proces echitabil și soluționarea cauzei într-un termen rezonabil, ale art. 44 — *Proprietatea privată* și ale art. 53 — *Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*.

21. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională constată că, prin Decizia nr. 269 din 7 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 9 iulie 2014, a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că prevederile art. 4 teza a doua din Legea nr. 165/2013 sunt constituționale în măsura în care termenele prevăzute la art. 34 alin. (1) din aceeași lege nu se aplică și cauzelor în materia restituirii imobilelor preluate abuziv, aflate pe rolul instanțelor la data intrării în vigoare a legii. Prin urmare, în temeiul art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, republicată, potrivit căreia „*Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale*”, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua prin raportare la art. 34 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 urmează a fi respinsă ca devenită inadmisibilă, având în vedere faptul că acest caz de inadmisibilitate a excepției de neconstituționalitate a intervenit după momentul sesizării Curții Constituționale.

22. Potrivit dispozițiilor art. 147 alin. (1) și (4) din Constituție, în procesul de aplicare și interpretare a legislației incidente în speța dedusă soluționării, atât instanța de judecată, cât și alte autorități/entități implicate în aplicarea legii urmează să respecte deciziile Curții Constituționale atât sub aspectul dispozitivului, cât și sub cel al considerentelor pe care acestea se sprijină. Altfel spus, dispozițiile legale criticate vor fi interpretate și aplicate direct în conformitate cu cele reținute de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 269 din 7 mai 2014, având în vedere că prin această decizie a fost stabilită în mod definitiv și general obligatoriu modalitatea de interpretare constituțională a textului ce constituie obiectul excepției. Așadar, chiar dacă, în temeiul art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua prin raportare la art. 34 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 urmează să fie respinsă ca devenită inadmisibilă, Curtea reține că, potrivit jurisprudenței sale (de exemplu, Decizia nr. 301 din 5 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 558 din 28 iulie 2014, paragraful 20), deciziile anterioare de constatare a neconstituționalității reprezintă temei al revizuirii conform art. 322 pct. 10 din Codul de procedură civilă din 1865 sau art. 509 alin. (1) pct. 11 din noul Cod de procedură civilă, după caz.

23. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua raportat la art. 34 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de George Grossu și de Victor Adrian Dragu în dosarele nr. 10.381/3/2010* și, respectiv, nr. 9.264/2/2012* ale Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București – Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 16 octombrie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Claudia-Margareta Krupenschi

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

GUVERNUL ROMÂNIEI

COMISIA NAȚIONALĂ PENTRU CONTROLUL ACTIVITĂȚILOR NUCLEARE

ORDIN

pentru modificarea Normelor privind autorizarea sistemelor de management al calității aplicate la realizarea, funcționarea și dezafectarea instalațiilor nucleare, aprobate prin Ordinul președintelui Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare nr. 65/2003, și pentru modificarea și completarea Normelor privind cerințele specifice pentru sistemele de management al calității aplicate activităților de aprovizionare destinate instalațiilor nucleare, aprobate prin Ordinul președintelui Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare nr. 70/2003

Luând în considerare Referatul nr. 13.095 din 24 noiembrie 2014, în conformitate cu prevederile art. 7 alin. (7) din Regulamentul de organizare și funcționare a Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.627/2003, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere art. 5 din Legea nr. 111/1996 privind desfășurarea în siguranță, reglementarea, autorizarea și controlul activităților nucleare, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare emite următorul ordin:

Art. I. — Normele privind autorizarea sistemelor de management al calității aplicate la realizarea, funcționarea și dezafectarea instalațiilor nucleare, aprobate prin Ordinul președintelui Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare nr. 65/2003, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 681 și 681 bis din 26 septembrie 2003, se modifică după cum urmează:

1. **La articolul 18, literele c), d), g), h), i) și j) vor avea următorul cuprins:**

„c) manualul calității și procedurile proceselor sistemului de management al calității, ale organizației responsabile;

d) procedura de aplicare gradată a cerințelor sistemului de management al calității în funcție de importanța pentru securitatea nucleară, precum și baza pentru stabilirea clasei de calitate; în situația în care solicitantul de autorizație este

deținătorul instalației nucleare, acesta trebuie să transmită la CNCAN și procedura pentru clasificarea structurilor, sistemelor, echipamentelor și componentelor, în funcție de importanța lor pentru securitatea nucleară și specificul activității desfășurate;

g) documentul prin care este desemnată persoana responsabilă pentru stabilirea și monitorizarea implementării sistemului de management al calității și personalul compartimentului de management al calității;

h) lista personalului entității organizatorice cu responsabilități în evaluarea independentă a sistemului de management al calității;

i) documentul prin care este desemnată persoana care coordonează activitatea de construcții-montaj, punere în funcțiune sau dezafectare, după caz;

j) documentul prin care este desemnată persoana care coordonează activitatea de autoevaluare a managementului pentru sistemele de management al calității pentru exploatarea instalațiilor nucleare;”.

2. La articolul 19, literele a) și b) vor avea următorul cuprins:

„a) documentele prezentate în conformitate cu art. 18 lit. c), d), e) și f) îndeplinesc cerințele aplicabile ale normelor privind sistemele de management al calității aplicate instalațiilor nucleare și sunt acceptate de CNCAN;

b) organizația responsabilă demonstrează calificarea personalului stabilit la art. 18 lit. g), h), i) și j); pentru solicitanții de autorizație pentru instalații nucleare, personalul stabilit la art. 18 lit. g), h), i) și j) trebuie să fie atestat/autorizat de către CNCAN.”

3. Articolul 20 se abrogă.

Art. II. — Normele privind cerințele specifice pentru sistemele de management al calității aplicate activităților de aprovizionare destinate instalațiilor nucleare, aprobate prin Ordinul președintelui Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare nr. 70/2003, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 681 și 681 bis din 26 septembrie 2003, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 32, după alineatul (3) se introduc trei noi alineate, alineatele (4)—(6), cu următorul cuprins:

„(4) Fac excepție de la prevederile alin. (3) următoarele situații:

a) situația în care se procură piese de schimb și componente, inclusiv serviciile aferente acestora, pentru echipamentele deja instalate în instalațiile nucleare aflate în faza de exploatare;

b) situația în care este necesară procurarea de urgență, din motive de securitate sau siguranță nucleară, a unui produs sau a unui serviciu pentru o instalație nucleară în faza de exploatare; în această situație, titularul de autorizație pentru instalația nucleară respectivă trebuie să transmită la CNCAN o notificare scrisă care să conțină justificarea privind situația neprevăzută și necesitatea procurării în regim de urgență.

(5) Pentru alte situații decât cele prevăzute la alin. (4), titularul autorizației de exploatare a instalației nucleare poate solicita exceptarea de la cerințele de autorizare specificate la alin. (3), cu respectarea următoarelor condiții:

a) să transmită la CNCAN, în vederea evaluării și acceptării, o justificare scrisă, precum și dovada că a informat potențialii fabricanți/furnizori asupra cerințelor din normele CNCAN;

b) să transmită la CNCAN raportul de calificare a fabricantului/furnizorului și să pună la dispoziția CNCAN documentele care au stat la baza calificării; calificarea trebuie să includă și verificarea conformității cu cerințele din normele CNCAN aplicabile;

c) să transmită la CNCAN documentele care atestă experiența fabricantului/furnizorului și informații referitoare la standardele aplicate în fabricarea de produse destinate instalațiilor nucleare;

d) să prevadă în contractele încheiate accesul reprezentanților CNCAN la fabricanții/furnizorii respectivi în vederea efectuării de audituri și participării la punctele de staționare și punctele de asistare, pentru evaluarea conformității

cu normele CNCAN aplicabile la realizarea produsului/serviciului.

(6) Excepțiile prevăzute la alin. (4) și (5) nu scutesc titularul de autorizație, fabricanții de produse sau furnizorii de servicii de la aplicarea celorlalte cerințe din normele CNCAN în vigoare.”

2. La articolul 35 alineatul (1), litera e) se modifică și va avea următorul cuprins:

„e) cerințele de evaluare, inspecție, testare, calificare și acceptare, inclusiv orice cerințe sau instrucțiuni specifice aplicabile produsului sau serviciului, precum și măsurile pentru detectarea și tratarea produselor contrafăcute, frauduloase sau suspecte;”.

3. La articolul 39, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) Lista furnizorilor acceptați, prevăzută la alin. (1), se va transmite trimestrial la CNCAN.”

4. La articolul 44, după alineatul (3) se introduc două noi alineate, alineatele (4) și (5), cu următorul cuprins:

„(4) În situațiile în care, în urma auditurilor efectuate de CNCAN la fabricanții de produse și furnizorii de servicii destinate unei instalații nucleare, se constată că aceștia nu îndeplinesc cerințele normelor aplicabile sau că nu implementează, integral și la termenele stabilite, dispozițiile rezultate în urma auditurilor, CNCAN poate dispune acțiuni corective pentru remedierea neconformităților constatate, într-o manieră gradată, mergând până la retragerea autorizațiilor emise pentru furnizorii respectivi și/sau interzicerea titularului de autorizație pentru instalația nucleară de a utiliza produse de la fabricanții și furnizorii respectivi.

(5) Titularul de autorizație trebuie să asigure implementarea dispozițiilor rezultate în urma auditurilor efectuate de CNCAN, în termenele stabilite.”

5. La articolul 57, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) Verificarea calității și acceptarea produselor și serviciilor aprovizionate, stabilite conform alin. (1), trebuie să includă și măsuri pentru detectarea produselor contrafăcute, frauduloase sau suspecte și prevenirea utilizării acestora în sistemele cu funcții de securitate nucleară sau protecție fizică.”

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. IV. — Ordinul președintelui Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare nr. 65/2003 pentru aprobarea Normelor privind autorizarea sistemelor de management al calității aplicate la realizarea, funcționarea și dezafectarea instalațiilor nucleare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 681 și 681 bis din 26 septembrie 2003, cu modificările aduse prin prezentul ordin, și Ordinul președintelui Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare nr. 70/2003 pentru aprobarea Normelor privind cerințele specifice pentru sistemele de management al calității aplicate activităților de aprovizionare destinate instalațiilor nucleare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 681 și 681 bis din 26 septembrie 2003, cu modificările și completările aduse prin prezentul ordin, se vor republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

p. Președintele Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare,

Daniel Ionescu

MINISTERUL DEZVOLTĂRII REGIONALE
ȘI ADMINISTRAȚIEI PUBLICE
Nr. 2.539 din 17 decembrie 2014

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Nr. 1.775 din 18 decembrie 2014

ORDIN

privind modificarea anexei la Ordinul viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, al viceprim-ministrului, ministrul finanțelor publice, și al ministrului delegat pentru buget nr. 64/39/2014 privind aprobarea nivelului maxim al cheltuielilor de personal aferent bugetului general centralizat al unităților administrativ-teritoriale, pentru anul 2014, pe județe și municipiul București

Având în vedere prevederile art. III alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 63/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, precum și pentru stabilirea unor măsuri financiare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 13/2011, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 12 alin. (7) din Hotărârea Guvernului nr. 1/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, cu modificările ulterioare, și ale art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul dezvoltării regionale și administrației publice și ministrul finanțelor publice emit următorul ordin:

Art. I. — Nivelul maxim al cheltuielilor de personal aferent bugetului general centralizat al unităților administrativ-teritoriale, pe anul 2014, pe județe și municipiul București, prevăzut în anexa la Ordinul viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, al viceprim-ministrului, ministrul finanțelor publice, și al ministrului delegat pentru buget

nr. 64/39/2014, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 49 din 21 ianuarie 2014, cu modificările ulterioare, pentru unele județe și municipiul București, se modifică conform anexei care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,
Shhaideh Sevil,
secretar de stat

Ministrul finanțelor publice,
Darius-Bogdan Vâlcov

ANEXĂ

NIVELUL MAXIM al cheltuielilor de personal aferent bugetului general centralizat al unităților administrativ-teritoriale, pe anul 2014, pe județe și municipiul București

— mii lei —

Nr. crt.	Județul	Nivelul maxim al cheltuielilor de personal aprobat	Influențe	Nivelul maxim al cheltuielilor de personal rectificat
1.	Argeș	691.009	160	691.169
2.	Brăila	371.206	185	371.391
3.	Dolj	643.187	6.500	649.687
4.	Iași	887.883	623	888.506
5.	Suceava	717.745	550	718.295
6.	Timiș	723.261	-2.513	720.748
7.	Municipiul București	1.633.834	-6.000	1.627.834

ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN

privind aprobarea tarifelor specifice pentru serviciul de distribuție a energiei electrice și a prețului pentru energia electrică reactivă, pentru Societatea Comercială Enel Distribuție Dobrogea — S.A.

Având în vedere prevederile art. 75 alin. (1) lit. b) și art. 79 alin. (3) și (4) din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare, prevederile Metodologiei de stabilire a tarifelor pentru serviciul de distribuție a energiei electrice, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 72/2013, cu modificările și completările ulterioare, prevederile Metodologiei privind stabilirea obligațiilor de plată a energiei electrice reactive și a prețului reglementat pentru energia electrică reactivă, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 33/2014,

în temeiul prevederilor art. 5 alin. (1) lit. b) și alin. (5) și art. 9 alin. (1) lit. c) și ab) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă tarifele specifice pentru serviciul de distribuție a energiei electrice, practicate de Societatea Comercială Enel Distribuție Dobrogea — S.A., cuprinse în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Tariful de distribuție a energiei electrice utilizat pentru facturare se calculează prin însumarea tarifelor specifice pentru serviciul de distribuție a energiei electrice prevăzute la art. 1, în funcție de nivelul de tensiune din punctul de delimitare a instalațiilor electrice aparținând operatorului de distribuție concesionar de cele ale clientului final, stabilit conform contractului de distribuție a energiei electrice.

Art. 3. — (1) Se aprobă prețul pentru energia electrică reactivă de 0,0600 lei/kVARh, practicat de Societatea Comercială Enel Distribuție Dobrogea — S.A.

(2) Energia electrică reactivă se facturează și se plătește conform reglementărilor Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei.

(3) Prețul pentru energia reactivă s-a stabilit utilizând prețul mediu estimat al energiei electrice active pentru acoperirea consumurilor proprii tehnologice în rețele, de 200,03 lei/MWh,

aprobat de autoritatea competentă pentru anul 2014, pentru Societatea Comercială Enel Distribuție Dobrogea — S.A.

Art. 4. — Operatorul concesionar de distribuție a energiei electrice Societatea Comercială Enel Distribuție Dobrogea — S.A. duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin, iar entitățile organizatorice din cadrul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei urmăresc respectarea prevederilor prezentului ordin.

Art. 5. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 102/2013 privind aprobarea tarifelor specifice pentru serviciul de distribuție a energiei electrice și a prețurilor pentru energia electrică reactivă, pentru operatorul de distribuție concesionar Societatea Comercială Enel Distribuție Dobrogea — S.A., publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 822 din 23 decembrie 2013.

Art. 6. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2015.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare
în Domeniul Energiei,
Niculae Havrileț

București, 15 decembrie 2014.
Nr. 152.

ANEXĂ

**Tarife specifice pentru serviciul de distribuție a energiei electrice prestat
de Societatea Comercială Enel Distribuție Dobrogea — S.A.,
valabile începând cu data de 1 ianuarie 2015**

Tarifele nu conțin taxa pe valoarea adăugată.

Operator de distribuție concesionar	Nivel de tensiune	Tarif specific (lei/MWh)
Societatea Comercială Enel Distribuție Dobrogea — S.A.	IT	22,04
	MT	43,98
	JT	145,31

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN**privind aprobarea tarifelor specifice pentru serviciul de distribuție a energiei electrice și a prețului pentru energia electrică reactivă, pentru Societatea Comercială Enel Distribuție Muntenia — S.A.**

Având în vedere prevederile art. 75 alin. (1) lit. b) și art. 79 alin. (3) și (4) din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare, prevederile Metodologiei de stabilire a tarifelor pentru serviciul de distribuție a energiei electrice, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 72/2013, cu modificările și completările ulterioare, prevederile Metodologiei privind stabilirea obligațiilor de plată a energiei electrice reactive și a prețului reglementat pentru energia electrică reactivă, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 33/2014,

în temeiul prevederilor art. 5 alin. (1) lit. b) și alin. (5) și art. 9 alin. (1) lit. c) și ab) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă tarifele specifice pentru serviciul de distribuție a energiei electrice, practicate de Societatea Comercială Enel Distribuție Muntenia — S.A., cuprinse în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Tariful de distribuție a energiei electrice utilizat pentru facturare se calculează prin însumarea tarifelor specifice pentru serviciul de distribuție a energiei electrice prevăzute la art. 1, în funcție de nivelul de tensiune din punctul de delimitare a instalațiilor electrice aparținând operatorului de distribuție concesionar de cele ale clientului final, stabilit conform contractului de distribuție a energiei electrice.

Art. 3. — (1) Se aprobă prețul pentru energia electrică reactivă de 0,0609 lei/kVARh, practicat de Societatea Comercială Enel Distribuție Muntenia — S.A.

(2) Energia electrică reactivă se facturează și se plătește conform reglementărilor Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei.

(3) Prețul pentru energia reactivă s-a stabilit utilizând prețul mediu estimat al energiei electrice active pentru acoperirea consumurilor proprii tehnologice în rețele, de 202,84 lei/MWh,

aprobat de autoritatea competentă pentru anul 2014, pentru Societatea Comercială Enel Distribuție Muntenia — S.A.

Art. 4. — Operatorul concesionar de distribuție a energiei electrice Societatea Comercială Enel Distribuție Muntenia — S.A. duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin, iar entitățile organizatorice din cadrul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei urmăresc respectarea prevederilor prezentului ordin.

Art. 5. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 100/2013 privind aprobarea tarifelor specifice pentru serviciul de distribuție a energiei electrice și a prețurilor pentru energia electrică reactivă, pentru operatorul de distribuție concesionar Societatea Comercială Enel Distribuție Muntenia — S.A., publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 822 din 23 decembrie 2013.

Art. 6. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2015.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare
în Domeniul Energiei,
Niculae Havrileț

București, 15 decembrie 2014.

Nr. 153.

ANEXĂ

Tarife specifice pentru serviciul de distribuție a energiei electrice prestat de Societatea Comercială Enel Distribuție Muntenia — S.A., valabile începând cu data de 1 ianuarie 2015

Tarifele nu conțin taxa pe valoarea adăugată.

Operator de distribuție concesionar	Nivel de tensiune	Tarif specific (lei/MWh)
Societatea Comercială Enel Distribuție Muntenia — S.A.	IT	12,16
	MT	36,28
	JT	135,09

RECTIFICĂRI

La Decretul nr. 1.169/2004 privind conferirea Ordinului *Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989*, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 11 din 5 ianuarie 2005, se face următoarea rectificare:

— în anexă, la poziția 623, în loc de: „*Linca Dolores*” se va citi: „*Linca Dollores*”.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 811560